

Nr 737

Av herr Westberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 54,
angående reformering av den obligatoriska skolan
m. m.

(Lika lydande med motion nr 594 i Första kammaren)

Slöjdundervisningen har i grundskolan, årskurserna 3—7, fått ett väsentligt mindre utrymme än i motsvarande årskurser inom folkskolan. Under det att man i folkskolan hade möjlighet till 4 veckotimmar (vt) slöjd i vardera årskurserna 3—6 och till 2 eller 4 vt i årskurs 7 har i förslaget till timplan för grundskolan upptagits 2 vt i ämnet i vardera av årskurserna 3—5, 4 vt i årskurs 6 och 1 eller 2 vt i årskurs 7.

Med hänsyn till den beskäring av slöjdundervisningen som således föreslås borde det vara angeläget att bereda den slöjdundervisning som skall anordnas inom grundskolan så goda arbetsbetingelser som möjligt. En viktig förutsättning för ett gott resultat av undervisningen är att slöjdgrupperna ej blir för stora.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 54 får vid undervisningen i slöjd på mellanstadiet anordnas det antal grupper, som erhålles, då det sammanlagda elevantalet i slöjd i skolan delats med 15. Uppstår därvid en rest på minst tio, får ytterligare en grupp anordnas. Vid små skolenheter får den första delningen äga rum, när elevantalet uppgår till lägst 21.

Vinner detta förslag riksdagens bifall, måste många skolor arbeta med slöjdgrupper på ända upp till 20 elever, vilket knappast kan vara rationellt, i synnerhet som de flesta slöjdsalar är dimensionerade för 16 elever. Vidare måste enligt förslaget samtliga elever på mellanstadiet vid skolenheten i ämnet slöjd ingå i det elevantal som delas. Därigenom måste till vissa slöjdgrupper hänföras elever från flera klasser, vilket måste förekomma oftare och vålla större olägenheter, när elevantalet i klasserna blir lägre. De schematekniska svårigheter som man inom grundskolan måste räkna med kommer härigenom att ytterligare öka. Med all säkerhet kommer därför i många fall en delning utöver gällande bestämmelser att tvingas fram. En sådan ytterligare delning måste dock bekostas av kommunerna själva och således innebära en överflyttning av kostnader från staten till kommunerna.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag därför föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 54 måtte besluta

1. att beräkningen av antalet slöjdgrupper skall grundas på elevantalet i klassen i stället för i skolenheten; samt
2. att på låg- och mellanstadiet klass eller grupp i trä- och metallslöjd och jämförliga slöjdarter samt i textilslöjd och jämförliga slöjdarter delas i två grupper, om elevantalet är lägst 17, varvid dock förutsättes att samundervisning om möjligt anordnas, om elevantalet i grupp skulle understiga 5;
3. att anvisa de ytterligare medel som föränledes av ovan angivna yrkanden.

Stockholm den 23 mars 1962

Olle Westberg